

Seterbrukaren

Skrift frå Norsk seterkultur – Nr. 4 Desember 2011 – 14. årgang

Norsk

Seterkultur

Neste utgåve av Seterbrukaren

kjem i mars 2012, med frist for stoff 20. februar. Dette bladet vil m.a. inneholde innbydning til seterkonferanse og innkalling til årsmøte.

Facebook

– Norsk seterkultur er på facebook!

Bruk Seterbrukaren

til å informere om arrangement og tilbud som har med seterdrift og seterkultur å gjera. Vi registrerer at det er mykje positivt som skjer rundt om i "seterlandet", og vi vil gjerne bringe dette vidare.

Styret:

Katharina Sparstad, leiar
Tlf. 990 09 584
katharina.sparstad@valdres.no
2975 Vang i Valdres

Siv Eggen, nestleiar
7760 Snåsa, tlf. 48 10 27 85
sbeggen@msn.com

Odd Arne Espeland, Jondal
5627 Jondal, tlf. 53 66 84 80, faks 53 66 82 55
odar-esp@online.no

Bjørn Karsten Ulberg
Tlf. 97 61 09 89
3358 Nedre Eggedal
bkulberg@broadpark.no

Marit Skjelstad
marit.skjelstad@tine.no
(Repr. landbrukssamvirket)

Varamedlemmer
Nanfrid Røysland
3656 Atrå, tlf 90 75 11 16
sigmund@selstali.com

Mari Søbstad Amundsen
tlf. 920 59 571
Lille Bislett 8, 0170 Oslo
marisobstad@gmail.com

Jorunn Hagen
911 81 348
Kråbølstuguvegen 22
2635 Tretten

Utgjevar:

Norsk Seterkultur, 6214 Norddal

telefon 70 25 91 77
telefaks 70 25 91 57

E-post: seter@seterkultur.no
www.seterkultur.no

Bankgiro: 2367 20 51169
Organisasjonsnr. 879270642
Redaktør: Jostein Sande
Førtrykk: Stordfjord Bladlag AS
Trykk: Birkeland trykkeri

ISSN 1501-6803

Seterbrukaren kjem ut fire gonger i året.

Framsidedfoto: Svein Løken

Norsk seterkultur inn i framtiden

Så nærmer 2011 seg slutten. Fremdeles er mange midt i den travleste tida på året med alt som skal avsluttes før året er omme – og ikke minst alt som skal forberedes til jul. Noen har kanskje en melkefri periode og kan kanskje puste litt ut før kalving og kjeing starter for fullt igjen. 2011 har vært ett tøft år for mange. Mens vi gikk og ventet på slåttevær strømmet regnet ned. Noen tok sjansen på å slå der værmeldinga varslet et lite opphold, men dessverre er det trolig både en del dårlig for i rundballer og på låvetørka i vinter. Mange må også trappe ned på dyretallet. Heldigvis har det vært en lang og mild høst slik at inneføringstida ikke blir så lang.

For mange er vil 2011 være et spesielt tungt år. Hendelsen 22. juli har satt sitt preg på hele nasjonen. Selv var jeg på stølen og hørte på en liten, batteridrevet radio. Der oppe er det så dårlige radiosignaler at vi må holde i antenna for å få inn sendinger. Vantro satt vi og tviholdt i antenna i time etter time. Det hele var både ufattelig og uvirkelig. Heldigvis loset både NRK, statsminister og kongehuset oss gjennom disse dagene slik at vi fikk samlet oss om viktig, samfunnsoppbyggende verdier. Vi må fortsette å bygge på inkluderende, demokratiske prinsipper. Derfor er det også viktig at organisasjoner som Norsk seterkultur er aktive. Gjennom organisasjonen vil vi fortsette å arbeide for å styrke stølsdrifta.

Nå har det akkurat kommet en ny jordbruksmelding. I den ligger det nye muligheter også for stølsdrift. Det skal satses mer på distriktsprofilen i produksjonstilskuddene, og næringsutviklingsmidlene skal forvaltes mer lokalt. Det betyr at vi kan være med å tilpasse virkemiddelapparatet i vår egen region. Da gjelder det å være på banen. Regjeringen vil også styrke distriktsprofilen i produksjonstilskuddene. Det kan være en fordel for fjellbygdene.

På regjeringens hjemmesider står det at regjeringen vil legge til rette for økt produksjon av landbruksvarer slik at selvforsyningsgraden holdes på dagens nivå. Produksjonen skal vokse i takt med økende folketall. Bøndene blir også lovet en inntektsutvikling på linje med andre landbruksgrupper. Videre står det at vi skal «utvikle Matnasjonen Norge og ha produksjon av mat med lokal identitet som det viktigste satsingsområdet for å utvikle nye næringer på matområdet». Alt dette lover veldig bra. Da gjenstår det å se om vi har redskap nok til å etterleve disse intensjonene.

Litt foruroligende er det når vi samtidig finner tekst som sier at «grovfôrproduksjonen ekstensiveres og husdyrproduksjonen intensiveres med økt bruk av kraftfôr, noe som innebærer at husdyrproduksjonen kan økes på dagens arealgrunnlag». Norsk seterkultur håper selvsagt at flest mulig dyr kommer seg ut på beiter. Vi kan ikke la kulturlandskapet gro igjen mens dyra står inne og blir foret med importert fôr. Jeg synes heller ikke det er et tilfredsstillende alternativ å bruke beitepusser for å holde kulturlandskapet i hevd uten krav om fôrhøsting, slik meldinga legger opp til. En bærekraftig matproduksjon basert på egne ressurser bør fortsatt være hovedmålet. Så kommer et vedlikehold landskap og et rikt biologisk mangfold som en bonuseffekt.

Det er allerede godt dokumentert at melk produsert på utmarksbeiter har spesielle kvaliteter. Den nye landbruksmeldingen legger vekt på å videreføre forskningsinnsatsen på matområdet for å få fram ny næringsvirksomhet og økt verdiskaping. Når vi nå allerede har dokumenterte resultater som vider et kvalitativt konkurransefortrinn bør dette også utnyttes aktivt. Foreløpig er det svært få ekte fjellprodukter å se i de norske matvarehyllene.

Katharina Sparstad

Revisjon av skjøtselsguiden for stølsområde

Blomsterrike slåtteeenger og åpne beitelandskap er naturtyper som har eksistert i Norge i mer enn tusen år. Nå gror dette igjen, og artene som lever der forsvinner.

DIN innsats kan snu trenden. Les SABIMAs reviderte hefte med praktiske råd og tips om hvordan du kan få et rikere artsmangfold rundt din støl eller hytte og samtidig bli med på å berge arter og landskap.

Det tar lang tid å skape gamle naturtyper. Blomsterenger og beitemarker er eksempler på det, så det beste man kan gjøre er å restaurere områder som har vært slått og beitet tidligere. Det finner vi mye av i stølslandskapet opp mot fjellet, som nå mange steder er i ferd med å gro igjen. Nødvendige aktiviteter for å restaurere og bevare dette landskapet faller gjerne sammen med å gjenskape vakre landskap der folk bor, og i tillegg kan det gi gevinster i form av beiteressurser og høy til vinterfor.

SABIMA har i samarbeid med Nordisk Kulturlandskapsforbundet Norge og Bioforsk, og

med økonomisk støtte fra Finsefondet, laget et hefte som gir litt av den historiske bakgrunnen og en grundig gjennomgang av praktiske tips og råd for hvordan slik restaurering og skjøtsel kan foregå. Heftet foreligger nå i revidert utgave, bearbeidet av Tanaquil Enzensberger. Du kan laste ned hele heftet på SABIMA sitt nettsted. Her kan du også bestille papirutgaven.

Gamle sætre

Eg sitt still ti måsåfjell
-høyre hausten ljome.
Hustre óg ein seinhaustkveld
med alle sætre tome.

Gamle gråe vehlle hus
onde ramsvart hámár
ligg på stein og tæla grus
og glåme grønt mot sámar.

Stygge sjogen ri og ryk
over blåe høe,
og så mjuk og mild'n fyk
der kjærringkjørre bløe.

Og han legg seg kvit som kritt,
gjyv um skal og skrente . . .

Eg sitt still ti sjog og sus
-høyre hausten ljome,
men tru gamle sæterhus
på desse tí'n står tome?

Va'de'se'likt! Ståk og styr
-grynt frå háse tusse, -
Jø, d'er korkje folk hell dyr
-verre'ell fant og fusse!

Det skyme på kve og støl
-sjohatt på stein og tuvo,
og småfolk med hov og knøl
Smætt rundt ti raude huvo.

Låg smyg månin og han skin
inn i glas og glugge.
Sætergrinde slit og grin
og skrik med sylvblå skugge.

Ragnar Solberg

Gamle sætre (her i utdrag) er frå dikt-samlinga Ljos som kom ut i 1953. Ragnar Solberg (1898-1967) var fødd og levde på Fokstuggu på Dovre, og som lyrikar skreiv han mykje på dovremål.

Stor aktivitet i Norsk seterkultur

Siste halvåret har vore eit aktivt år i utviklinga av Norsk seterkultur og i arbeidet som organisasjonen driv for rammevilkåra til seterdrifta. 30.9-1.10. var det utvida styremøte på Fagernes, der Guri Grønolden frå FMLA-Oppland orienterte om stølsdrifta i Oppland. Thomas Aslaksby hadde vidare ein presentasjon av verksemda på deira gard og seter (sjå side 6-7). – Styret la opp arbeidet framover, og vedtok eit opprop for stølsdrifta som vart formidla gjennom mange aviser. Som kjent var det planlagt stølskonferanse på Fagernes i haust, men denne vart utsett – og blir arrangert i mai 2012. Programmet vil i hovudsak bli likt det som var tenkt gjennomført i haust. – 2.12. var styret samla i Oslo, og der vedtok ein m.a. å utvide redaktørstillinga (for Seterbrukaren og nettsida) og opprette eit deltidssekretariat i tilknytning til Valdres Natur- og Kulturpark (VKN). Tillitsvalde og medlemar har elles delteke på mange arrangement og spreidd informasjon om NSK på messer og marknadsdagar – noko som har resultert i mange nye medlemar. Som ledd i dette arbeider styret med profileringsmateriell, inkludert eit forkle med NSK-logoen. På info-sida må også nemnast at Norsk seterkultur er på facebook.

Oppland har 40 % av stølsdrifta

I orienteringa til NSK-styret fortalte Guri Grønolden at 40% av dei aktivt drevne setrene i landet finst i Oppland, der Valdres er

kjerneområdet. 70% av mjølkeproduzentane i Valdres er på stølen. Grønolen opplyste at stølsdrift er eit prioritert område frå Fylkesmannen si side. Ho understreka betydninga det har hatt for stølsdrifta i fylket, og ho heldt fram at engasjement frå sentrale aktørar som Fylkesmannen og Tine er avgjerande for vidare utvikling av denne kulturarven. Ho lista opp ei rekkje tiltak som kom i stand i samaband med stølsprosjektet 2006-2010, der det også var mykje samarbeid mellom dei utplukka fylka Oppland, Hedmark og Møre og Romsdal. Eitt resultat av prosjektet er den nettbaserte Seterveilederen (som foreløpig finst på Oppdal kommune sin nettsted). Grønolen var vidare innom tilskotet til stølsdrift gjennom det regionale miljøprogrammet, peika på ulik praksis i fylka. Samordning er eit tema NSK bør ta tak i. Grønolen understreka at stølsdrifta blir utvikla som følgje av at det blir slutt på mjølkeproduksjon på garden, derfor er framtida for stølsdrifta heilt avhengig av trygge økonomiske rammer for mjølkeproduksjonen. Grønolen var elles innom mjølke kvaliteten, utfordring med kjøling – kanskje ei sak for NSK å jobbe for straum til stølane. Godt samarbeid med Tine om inntransporten av mjølk. Stort behov for modernisering av driftsapparatet på stølane (bør ha høg prioritering i bruken av BU-midlar), og målet må vera å utvikle ei lønsam næring, med initiativrike og motiverte stølsbrukarar.

Kyrre med bukken "Sokken" på Gråtassen

Prestlia i Leksvik

Tanken med å utvide drifta til å ha alle kyrne på sommerbeite på setra kom i 2007 og da ble det også snakk om å bygge opp seterfjøset igjen.

Det gamle fjøset falt ned under snøtyngden på 1970-tallet. Da det ble startet opp med åpen besøks seter sommeren 2008 var fjøset delvis ferdig og kunne tas i bruk. Men enda er det bare to melkekyr på sommerbeite i 4 uker. Det må ryddes og dyrkes mer nyland for at hele buskapen på 15 melkekyr kan være på setra hele sommeren. Arealet i dag er på 30 da og rydding og nydyrking gir til

Solvår sammen med Kaisa og Sokken

slutt ca 60 da. I juli måned hvert år flytter gammelbudeia Solvår med to melkekyr, kvigene, kalvene, kopplam og geitekillinger til Prestlia – eller Prestlia besøks seter som setra blir markedsført som. Vi er i Leksvik, der Kyrre Asle Sørheim og samboer Solvår Sørheim driver gården Hølås Nedre med setra Prestlia.

Hølåsen ble ryddet som gård før svartedauen og gården og området byr på mye historie. Kyrre Asle Sørheim overtok gården i 1977. Arealet på gården var da ca 80 da og våningshus og driftsbygninger i dårlig forfatning. Han bygde nytt våningshus og ny driftsbygning i løpet av de første 10 årene, noe som i dag er økonomisk helt umulig. Samme periode ble det også nydyrket ca 60 da.

Det er hovedsakelig melkeproduksjon med i underkant av 100.000 liter i kvote. I de siste 3 årene har avdråttan ligget på ca 8.000 liter pr ku. Oksekalvene blir påsatt til kjøttproduksjon og foret opp til de er ca 2 år gamle. De siste årene har det i tillegg vært innkjøpt en del kopplam og geitekillinger på våren og sommeren. Dette for at det skal være et

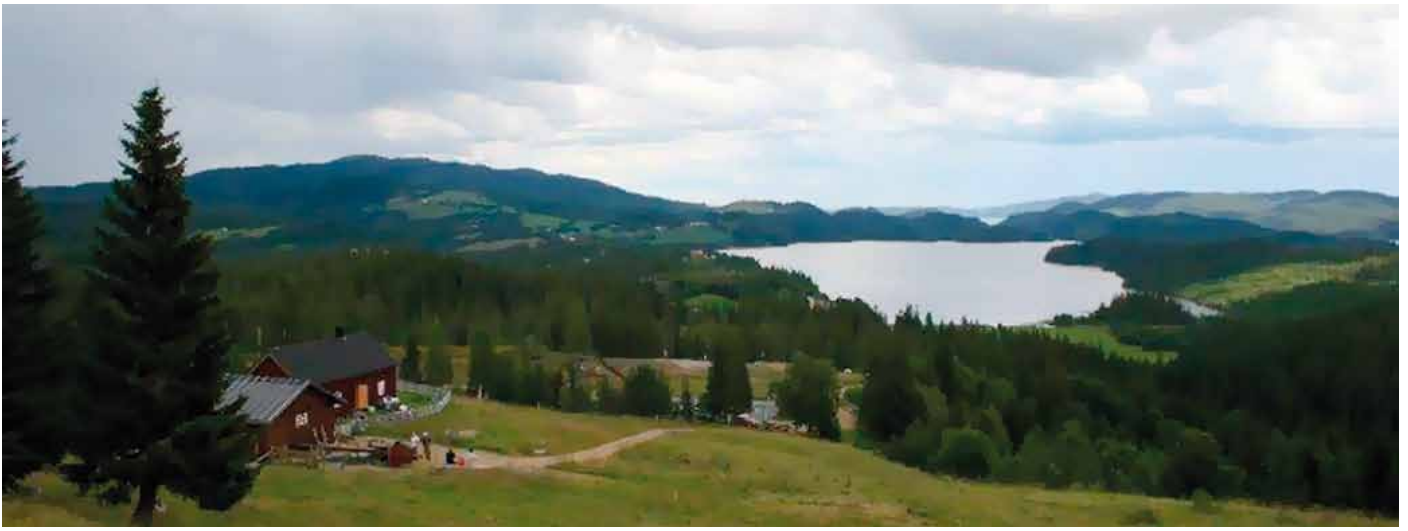
allsidig dyrehold på den åpne besøkssetra Prestlia, forteller Solvår og Kyrre.

"Geitbygda"

I år har de beholdt geitekillingene over vinteren og bukken Sokken har forhåpentligvis gjort de tre geitene Nøkkeldokka (helt hvit med nøkler under haka), Ringøye (hvit og grå med ring rundt øye) og Fiffi (hvit og svart) drektige. Geiter har det vært på gården fra gammelt av, men etter ca 1960 og fram til i år har det vært bare melkekyr, kviger, okser og kalver. Antall melkekyr har ligget på rundt 15 stk med kalving hele året. Om sommeren har kviger fra halvt år og oppover vært på setra og beitet på noe oppdyrket mark og en del inngjerdet natureng. Leksvik har fått tilnavnet "Geitbygda" da Leksvik først på 1950-tallet var den tredje største geitbygda i Norge.

Foredling av melka

Setra Prestlia ligger ca 12 km nordover fra gården og dyrene blir kjørt dit med traktor og tilhenger. Det er litt tilfeldig hvilke kyr som blir med da det skal produseres melkeprodukt av melka hver dag. Det må ikke være kyr med for eksempel høyt celltall og

Setra ligger høyt og fritt med utsikt til Markabygda og Grønsjøen

ikke for høytproduserende kyr. Selv om mye av skummet-melka blir syrnet og brukt til kopplammene og det går en del fersk melk til kalver og geitekillinger, så blir det mange liter melk og fløte å tilberede av hver dag. Det er innlagt strøm på setra, så det blir brukt melkemaskin med spann. Den avdanka "spannmaskina" kom i bruk igjen. Separatoren er handdrevet og det separeres ca 40 liter hver dag. I og med at det er innlagt strøm, er det også gode avkjølingsmuligheter med kjøleskap, så rømme og smør, yoghurt og fløte blir oppbevart i kjøleskap. Det er også innkjøpt en liten fryser og budeiene kan da lage hjemmelaget is. Den er mektig med mye fløte og egg, men kjempagod.

Unge budeier og mange besøkende

Hver vår blir det annonsert på www.seter-kultur.no etter budeier og responsen har vært god. Det er mye arbeid både ute og inne og da trengs ungdommer som vil ta i et tak og samtidig lære gamle kunster med å lage rømme, smør, yoghurt og is og koke gomme. Ungdommene må også koke kaffe og te og steke vafler og sveler. Hver ettermiddag er det servering til de besøkende.

Ettersom interessen for gamle gjenstander er til stede hos både Kyrre og Solvår, har det blitt ei ganske bra samling av gamle gjenstander til både inne- og utebruk. Kyrre, bonden selv, er på setra hver dag når det ikke er onnearbeid og da tar han med de besøkende på guiderunder i og utom husene på setra. Han forteller og levendegjør bondens hverdag for 50 til 100 år siden.

Det er to Gråtasser på setra som blir flittig brukt til å kjøre runder med. Nostalgien vekkes hos gamlekarene når de ser og hører Gråtassen durere i vei. Inne i hovedhuset, eller seterskjulet som vi sier her, får de besøkende høre om hvordan budeiene foredler melka og det er også utstilling av gamle klær og skomakerutstyr, kaler og rokk. På veggene er det mange gamle bilder av hverdagen til budeiene og gjeterne på setra fra 1925 og fram til 1960. Gjestene blir servert og mange seterhistorier fortelles.

Kulturdag med mange besøkende

Denne sommeren ble det arrangert kulturdag med fortellinger fra en gammel meieribestyrelse og musikk og sang av ett lokalt danseband på programmet. Det ble servert rømmegrøt, kokt fra bunnen av som var tykk og fet. Kaffe med vafler og sveler med hjemmelaget rømme fikk de også kjøpe. Det var ca 200 stk som kom i løpet av dagen så denne dagen var det fullt liv på setertunet. Det ble lovet å arrangere en lignende dag neste sommer også.

Malin budeie melker

Du vil finne flere opplysninger om gården, setra og seterhistorier på www.leksvika.no.

Det er også mulig å gå inn på www.seterbygda.no for å lese om alle besøkssetrene i Leksvik kommune.

Helselagets medlemmer på besøk

Prestlia

Mangesysleri med stølsdrift

Så var det den drømmen om å drive et småbruk i takt med årstidene i pakt med naturen og sammen med Brage (11 år) og Sondre (9 år)

Thomas og Kathrin hadde vært på jakt etter et småbruk i flere år da de fikk muligheten til å kjøpe Nørrestogo i Valdres i 2006. Gården ligger i Øystre Slidre kommune på 650 m.o.h. med en støl som ligger vakkert til ved Olevann på 1000 m.o.h.

- Da vi overtok gården var det 30 år siden det hadde vært melkeproduksjon på gården. Vår plan med gården var et mangesysleri hvor tradisjonelt håndverk skulle ha en vesentlig plass, forteller Kathrin og Thomas om bakgrunnen for det de har utviklet. Thomas har bakgrunn som redningsmann, veileder i friluftsliv og skimaker. Kathrin er utdannet Naturforvalter og har jobbet med alt fra undervisning, feltbiologi, miljøvernleder og naturoppsyn. Et sterkt ønske om å drive med praktisk skjøtsel av kulturlandskap, samt leve med dyr og natur i hverdagen førte oss til gården i Valdres.

Gården

Nørrestogo er et lite småbruk med 50 daa innmark hvor utmarksressursene er en viktig del av ressursgrunnlaget. De startet med oppal av kje for skinn og kjøttproduksjon de første årene, men så raskt muligheten for å lage ost av geitemelk på stølen. Kathrin hadde laget ost til eget bruk i flere år tidligere og bestemte seg for å ta modulkurset i melkeforedling på Sogn jord og Hagebruksskole for lære mer om ysting og se muligheter for

Urterikt høy fra slåtteeenga gir næringsrikt og godt for til geitene om vinteren.

salg av stølsost. Men å fortsette å lage ost i det gamle sælet på stølen gikk ikke. Tanken om et mobilt ysteri begynte å ta form. Da kunne de lage ost både på stølen og på gården i samme lokalet og slapp store byggekostnader på 2 steder.

Olestølen Mikroysteri

For å imøtekomme Mattilsynets krav om produksjonslokale lånte de det første året ei lita brakke av naboen. Siden har de kjøpt og innredet en "Statens vegvesen brakke" som de frakter med til på stølen i juni når de flytter opp med dyra og tar ned i september når de flytter hjem igjen for sommeren. Ystekjelen er det Thomas og en hendig me-

kaniker fra Vang som har laget av to gamle melketanker. Resten er innredet med stål-kummer m.m. funnet på miljøstasjonen. Den største investeringen er et gassdrevet kjøleskap til melkesyrebakterier og kjølevarer. Thomas står for melkinga av 17 melkegeiter og Kathrin regjerer i Ystebua. Her lager de yoghurt, kremost, kvitmuggost, kvit geitost og noe brun geitost og kaller oss Olestølen Mikroysteri. Osten selges privat til gode naboer lokalt i Valdres – og til et nettverk i Trondheim og i Oslo-området.

- På stølen holder vi også kurs for voksne eller ungdommer som vi kaller "Smak av stølsliv". Her får deltagerne være med å hente geitene, melke, yste og gå på tur for

Thomas og tungdølen "Tordenskjold" har tatt ut bjørkeved og kjerv med lauv i fjellbjørkeskogen på stølen.

å sanke emner til å lage bla sopelime og einerknagger. Formidling av kunnskap og tradisjoner knytta til støling, håndverk og natur er viktig for oss. Om sommeren tar vi imot ungdommer (i alle aldre) som vil bo og jobbe sammen med oss på stølen og på garden. Det er en berikelse for hele familien når litt av verden kommer inn på tunet – til gjensidig utveksling av tanker og livserfaringer.

Ta gjerne kontakt om du er interessert i å delta på kurs eller ta del i gards- og stølslivet, lyder invitasjonen fra Kathrin og Thomas.

Thomas og Kathrin H. Aslaksby
Nørrestogo SKIgard
Dalsvegen 211 – 2940 Heggnes.
Tlf 918 89 806/skimaker@frisurf.no

Thomas har satt opp 320 m skigard rundt stølsjordet.

Kathrin, osten og kløvbukken "Nørreprinsen".

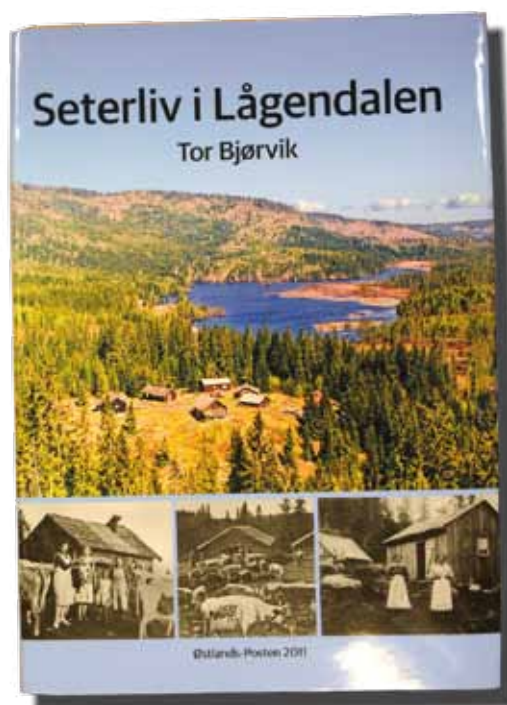
Seterliv i Lågendalen

Det kjem stadig ut bøker om setre og seterliv – og vi veit at fleire er under arbeid. I forrige Seterbrukaren hadde vi omtale av seterjentetreff i Vestfold, og i samband med dei gode orda og flotte bileta vi fekk frå Tor Bjørvik var det også nemnt at ei bok var undervegs. No er boka "Seterliv i Lågendalen" koma, ei svært detaljrik, grundig, fin og lettles bok om ein mangfaldig seterkultur i eit område som i dag ikkje er blant kjernområda for setring. Men omfanget av seterdrift har vore stort. Tor Bjørvik starta med å registrere setre i Lågendalen og Vestfold for om lag 25 år sidan – og no har registreringa passert 400! Og dei fleste av desse setrene har han vore på! Utgangspunktet for boka er at Tor Bjørvik siste året har hatt ein heilsides artikkel i lokalavisa Østlandsposten kvar laurdag med omtale av setre – i alt 50 artiklar/setre. Dette har så vorte vidareforedla til bok, utgjeve av Østlandsposten.

Boka er veldig instruktiv, med brei omtale av setrene, med hovudvekt på budeiene og det dei har fortalt. I sankinga av stoff til boka har Tor Bjørvik klart å oppspore så godt som alle "levende seterjenter i fylket"; og 70 tidlegare seterjenter fekk invitasjon til dette seterstemnet på Nordgardsetra som vi omtalte i forrige Seterbrukaren. Godt gjort – og 25 av desse seterjentene møtte på seterstemnet sist sommar! Det tek til å bli ei stund sidan det var noko omfattande seterdrift i Vestfold. I Hedrum var Østhaugsetra i drift til 1964 og den siste setra i drift i Lardal, og i Vestfold, var Kolshedde seter i Styrvoll, der Valborg Eide setra til 1981. Såleis er

det utruleg verdifull kunnskap Tor Bjørvik har samla gjennom registreringsarbeidet og oppsporinga av alle desse seterjentene som har fortalt om seterlivet slik dei opplevde det. Boka byr verkeleg på "levande" historie, her møter vi menneske som minnest somrar på setra for mange, mange tiår sidan – men likevel: "den tida sitter som spikra i minnet" og vi får høyre om frieri på setra for over 60 år sidan! Ei fin blanding av solid historiekunnskap og ei blanding av gamle og nye/nyare foto gjer framstillinga veldig levande.

Underteikna møtte Tor Bjørvik første gongen i 1987 da han representerte Distriktenes Utbyggingsfond (DU) i styringsgruppa for Prosjekt Utmarksutvikling, der setra vår var plukka ut som eitt av fem pilotprosjekt i landet. Bjørvik fortel at m.a. eit besøk/møte på Herdalssetra inspirerte til at han tok initiativ til å starte opp att seterdrift på Nordgardsetra i Vestfold. Denne setra har no gjennomført sin 22. sesong som besøksseter i regi av Vestfold 4H. Bjørvik har også starta ei venneforening for Bøsetra i Lågendalen, der tre hus er restaurert. For elleve år sidan slutta han hjå Fylkesmannen i Vestfold, og sidan har han dreve med lokalhistorie på heiltid: skreve bøker og artiklar, arrangert lokalhistoriske vandringar, leia historielaget og dreve registrering av nyare tids kulturminne over heile Vestfold. – Ingen tvil om at det ligg eit sterkt engasje-

ment bak boka "Seterliv i Lågendalen", og med denne boka har Bjørvik verkeleg løfta fram ein del av Vestfold si historie som lett kunne ha gått i gløyme boka. Dessutan er boka eit godt eksempel på korleis seterhistorie kan levandegjerast og presenterast – og såleis eit godt døme for andre!

Jostein Sande

*Bli medlem
i Norsk seterkultur*

Medlemskontingent 2012

Aktiv seterbrukar	kr. 400,-
Støttemedlem/abonnement på Seterbrukaren	kr. 300,-
Organisasjon/institusjon	kr. 600,-

Ja, eg vil bli medlem

Aktiv seterbrukar

Organisasjon/institusjon

Støttemedlem/tinging av Seterbrukaren

Namn:

Adresse:

Telefon:

Du kan også registrere deg som medlem på våre heimesider: www.seterkultur.no

NORSK SETERKULTUR
6214 NORDDAL Tlf: 70 25 91 77 – Fax: 70 25 91 57
E-post: seter@seterkultur.no
Bankgiro: 2367 20 51 169

Mange av våre produkter
har rot i stølskulturen
og vi støttar Norsk Seterkultur
i arbeidet for denne driftsforma

Holdbare kyr med

Pluss Multitilskudd storfe og geit

Pellets eller pulver

Høg produksjon, god fruktbarhet og god helse sikres ved bruk av Pluss Multitilskudd. Gi alltid multitilskudd når dyra får mindre enn 3 kilo kraftfôr eller ved bruk av alternative fôrmidler.

Pluss